

Eliza Naumowicz-Śmigielska, Krystyna Dębska-Luty

Poznań - Ostrów Tumski. Katedra

Informator Archeologiczny : badania 8, 192-193

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

sprzed okresu budowy zamku krzyżackiego /XIII/XIV w./, oraz weryfikacja wzmianki w dokumencie Łowickim z 1222 roku pod nazwą Copriven /Koprzywno ?/ jako "quondum castrum".

Pokrzyżacki zamek w Pokrzywnie założony na cyplu krawędzi wysoczyzny, składa się z trzech części, do dziś wyodrębnionych jako oddzielne człony tzw. zamku wysokiego, zamku średniego i przedzamcza zewnętrznego.

Założono trzy wykopy badawcze o łącznej powierzchni 36 m² na terenie zamku średniego w miejscach nie zajętych zabudową średniowieczną.

Szczególnie interesujących odkryć dostarczył wykop III usytuowany w środkowej partii zamku średniego, gdzie na głębokości 3,2 m natrafiono na wczesnośredniowieczną warstwę osadniczą, spoczywającą na głębokości 3,6 m, bezpośrednio na warstwie humusu pierwotnego. Na zawartość jej złożyła się ceramika, kości zwierzęce, spalenizna, polepa, drobne węgle drzewne i zbutwiałe drewno. Funkcjonalnie z tą warstwą wiązać można odsłonięty w wykopie I, założonym na skarpie /w miejscu domniemanych obwałowań/, wału drewniano-ziemnego, którego ruszt zachował się na wysokości 140 cm.

Badania w Pokrzywnie będą kontynuowane w celu wyjaśnienia roli i ustalenia dokładnej chronologii grodu wczesnośredniowiecznego.

POLANOWICE, pow. Lubsko

patrz
okres halszacki

POZNAŃ - STARE MIASTO
ul. Kramarska 25
Stanowisko 10

patrz
średniowiecze

POZNAŃ - OSTRÓW TUMSKI
Katedra

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Eliza Naumowicz-Smigielska oraz mgr Krystyna Dębska-Luty /autorka sprawozdania/. Podgródzie. Okres wczesnośredniowieczny /IX/X - XIII w./.

Badania ratownicze w obrębie katedry poznańskiej podjęto w związku z przebudową centralnego ogrzewania i budową kotłowni. Prace prowadzono w obrębie zakrystii północnej /prałackiej/ na powierzchni około 56 m².

Stwierdzono:

- 1/ ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego z IX/X - I poł. X w.
/tylko ułamki ceramiki naczyniowej/
- 2/ podgrodzie o wnętrzu moszczonym drewnem od poł. X w.
- 3/ warstwę pożarową związaną z najazdem Brzetysława w 1038 r.
- 4/ warstwę zaprawy wapiennej związanej z wzniesieniem katedry romańskiej w poł. XI w.
- 5/ osadnictwo od poł. XI do początków XIII w. z obiektem mieszkalnym z zachowanym wycinkiem podłogi drewnianej datowanym na XII/XIII w.
- 6/ po wyrównaniu terenu wzniesiono kaplicę gotycką z zachowanym fragmentem posadzki ceglanej z XIV/XV w.

W trakcie badań znaleziono materiał ceramiczny, osteologiczny, ichtiologiczny jak również wyroby z rogu i kości /2 łyżwy/ i innych surowców.

Przeprowadzone badania wykazały istnienie osadnictwa o charakterze trwałym po połowie X w. i umożliwiły prześledzenie narastania osadnictwa do XIV w. W wyniku badań ustalono również rzędne zalegania calca, uzyskując konkretne dane do rekonstrukcji pierwotnej topografii tego rejonu.

PRZEMYSŁ - ZAMEK

patrz
okres nowożytny

PULAWY - WŁOSTOWICE
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

RACIĄŻ , pow. Tuchola

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Łódzkiego

Badania prowadził doc. dr Jerzy Kmiecński. Sprawozdanie opracowała mgr Wanda Wesołowska. Finansował Uniwersytet Łódzki i Urząd Powiatowy w Tucholi. Szósty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne, stolica kasztelanii /XI - XIII w./.

Prace prowadzone w północno-zachodniej części grodu, kontynuując badania nad charakterem jego zabudowy mieszkalnej i gospodarczej. Przebadano powierzchnię 212 m². Eksplorowano dwa następne obiekty mieszkal-